

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Sprawa C-688/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Patenty – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 9 ust. 7 – Wprowadzenie towarów do obrotu z naruszeniem praw wynikających z patentu – Środki tymczasowe – Następne unieważnienie patentu – Konsekwencje – Prawo do stosownego odszkodowania z tytułu szkody powstałej w wyniku zastosowania środków tymczasowych)

(2019/C 383/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bayer Pharma AG

Strona pozwana: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Sentencja

Artykuł 9 ust. 7 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, w szczególności zawarte w tym przepisie pojęcie „stosowne odszkodowanie”, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym nie można zasądzić na rzecz danej osoby odszkodowania za szkodę, którą poniosła ona na skutek tego, że nie działała w sposób, którego można powszechnie oczekiwać od każdej osoby w celu uniknięcia lub zmniejszenia szkody, i które, w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym, skutkuje brakiem zobowiązania przez sąd osoby wnioskującej o zastosowanie środków tymczasowych do naprawienia szkody spowodowanej tymi środkami także wówczas, gdy patent będący podstawą żądania i zarządzenia tych środków został następnie unieważniony, pod warunkiem że uregulowanie to pozwala sądowi wziąć należycie pod uwagę wszystkie obiektywne okoliczności sprawy, w tym zachowanie stron, w celu ustalenia w szczególności, czy wnioskodawca nie nadużył tych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 września 2019 r. – Komisja Europejska/Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

(Sprawa C-709/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Dumping – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/776 – Przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin – Rozszerzenie na ten przywóz ostatecznego cła antydumpingowego wprowadzonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin – Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 – Artykuł 13 – Obejście – Działalność montażowa – Pochodzenie („provenance” i „origine”) części rowerowych – Części wysłane z Chin na Sri Lankę, poddane obróbce w Sri Lance, a następnie wysłane do Pakistanu w celu montażu)

(2019/C 383/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França, J.F. Brakeland, oraz A. Demeneix, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (przedstawiciele: P. Bentley QC), European Bicycle Manufacturers Association (przedstawiciele: J. Beck, Solicitor, L. Ruessmann, avocat)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 10 października 2017 r., Kolachi Raj Industrial/Komisja (T-435/15, EU:T:2017:712) zostaje uchylony.
- 2) Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd zostaje oddalona.
- 3) Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską oraz European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof - Austria) – Verein für Konsumenteninformation/Deutsche Bahn AG

(Sprawa C-28/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do przelewów i poleceń zapłaty w euro – Rozporządzenie (UE) nr 260/2012 – Jednolity obszar płatności w euro (SEPA) – Zapłata w drodze polecenia zapłaty – Artykuł 9 ust. 2 – Dostępność płatności – Warunek miejsca zamieszkania)

(2019/C 383/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Verein für Konsumenteninformation

Druga strona postępowania: Deutsche Bahn AG

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on warunkowi umownemu takiemu jak warunek sporny w postępowaniu głównym, który wyklucza zapłatę w drodze polecenia zapłaty wyrażonego w Euro za pośrednictwem schematu poleceń zapłaty ustanowionego na szczeblu Unii Europejskiej (polecenia zapłaty SEPA), jeżeli płatnik nie ma miejsca zamieszkania w tym samym państwie członkowskim co państwo członkowskie, w którym odbiorca ma siedzibę swojej działalności.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.